

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Fragmenta Qvintae Synodi, Graece Reperta, Et Alia quaedam ad eamdem
Synodum pertinentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO CHRISTI 533
**FRAGMENTA QVINTÆ SYNODI,
 GRÆCE REPERTA, ET ALIA**
 quædam ad eandem Synodum
 pertinentia.

Ἡ ἕκτη συνόδος, ἀρχὴ δὲ ἐν τῇ
 ἑπτασὺντα ἑτάσιν ἀπὸ τοῦ
 Κωνσταντινου βασιλεία.

*Sexta Synodus, Act. iv. in epi-
 stola Agathonis papæ ad
 Constantinum imp.*

ΤΟΥΤΟ αὐτὸ καὶ ἡ ἁγία συνό-
 δος ἡ ἐν τῷ τῷ σεβασμίας μνή-
 μης Ιουστινιανοῦ βασιλέως ἐν Κων-
 σταντινουπόλει συναθροισθεῖσα ἐν τῷ
 ἑβδόμῳ κεφαλῶν τῆς ἑσθῆς κηρύτ-
 τει· Εἴ τις ἐν δύο φύσεσι, λέγων, μὴ
 ὡς ἐν θεότητι καὶ ἀνθρώποτητι ἓν αὐ-
 τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν γνωρί-
 ζει ὁμολογεῖ, ἵνα διὰ τοῦτου σημα-
 ντικῶς διαφορᾶν τῆς φύσεως, ὅτι ὡς ἀ-
 συγχύτως ἡ ἀφρασεως ἑνώσις γέγονεν,
 οὔτε τῆς λόγου εἰς πλὴν τῆς σαρκὸς με-
 ταποιθέντος φύσιν, οὔτε τῆς σαρκὸς
 πρὸς τῆς λόγου φύσιν μεταχωρή-
 σαντος· μήτις γὰρ ἐκείτην ὁπὲρ ἐστὶ τῆς
 φύσεως, ἡ ἁρμομύνης τῆς ἑνώσεως καθ'
 ἑνώσεσιν· ἀλλ' ἵππ' διαίρεσιν τῆς ἀνὰ
 μέρος τῆς αὐτῆς λαμβανόμενης φωνῆς
 ἵππ' ἑκείνην Χριστὸν μυστηρίῳ ἢ τῷ ἁριθ-
 μῶν τῆς φύσεως ὁμολογῶν ἵππ' αὐ-
 τῆς ἐνός κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
 θεοῦ λόγου σαρκωθέντος, μὴ τῆς θεω-
 ρείας μόνον τῆς διαφορᾶς τούτων λαμ-
 βάνει, ὅτι ὡς καὶ σωτέριον, ἐκ δὴ ἡ-
 ρημῶν δια τῆς ἑνώσεως· εἰς γὰρ ὅτι ἀμ-
 φῶν, καὶ δι' ἐνός ἀμφοτέρων· ἀλλ' ἵππ'
 τούτων κέρηται τῷ ἁριθμῶν, ὡς κε-
 χωρισμένας καὶ ἰδιοῦ ποσάτους ἕξαι τὰς
 φύσεις· ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

HOC idem etiam & sancta
 Synodus, quæ sub augustæ
 memoriæ Iustiniano principe in
 Constantinopoli congregata est,
 in septimo definitionum capitu-
 lo prædicat: Si quis in duabus na-
 turis, dicens, in deitate videlicet
 & humanitate, vnum Dominum
 nostrum Iesum Christum cogno-
 sci non confitetur, vt per hoc si-
 gnificet differentiam naturarum,
 ex quibus inconfusa & ineffabilis
 vnitas facta est, neque Verbo in
 naturam carnis transfigurato, ne-
 que carne in Verbi naturâ trans-
 lata (manet enim vtrumque quod
 est secundum naturam & post fa-
 ctam vnitionem secundum sub-
 sistentiam) sed in diuisione per
 partem huiusmodi suscipit vo-
 cem in mysterio Christi: aut nu-
 merum naturarum confitens in
 vno eodemque Domino nostro
 Iesu Christo, Deo Verbo incar-
 nato, non tantummodo contem-
 platione differentiam earum ac-
 cipit, ex quibus & compositus
 est, non interemptam propter vn-
 tionem (vnus enim ex vtrisque,
 & per vnum vtraque) sed pro-
 pterea numero vtitur, tamquam
 diuisas propriæ substantiæ con-
 sistentes naturaliter; talis anathe-
 ma sit.

*Concilium Florentinum sess. 5. habet partem epistolæ Euty-
chii episcopi CP. ad Vigi-
lium papam, quam ipse Vi-
gilius eidem Eutychio rescri-
bens, suis literis inseruit.
Ea epistola lecta fuit in pri-
ma collatione quintæ Sy-
nodi.*

Coll. i.

Ideo festinantes vnitatem con-
seruare, ad apostolicam sedem ve-
stræ beatitudinis manifestum fac-
imus, quod nos semper & seruau-
imus & seruamus fidem ab ini-
tuo traditam a magno Deo & sal-
uatore nostro Iesu Christo sanctis
apostolis, & ab illis in omni mun-
do prædicatam, & a sanctis patri-
bus explanatam, & maxime ab
his qui in sanctis quatuor Syno-
dis congregati sunt, quos per om-
nia & in omnibus amplectimur
& suscipimus: id est, trecentos
decem & octo sanctos patres qui
Nicaeæ congregati sunt, & san-
ctum symbolum siue mathema fi-
dei exposuerunt, & Arianam im-
pietatem anathematizauerunt, &
eos qui similia eis sapuerunt vel sa-
piunt. Suscipimus autem & centum
quingenta sanctos patres Con-
stantinopoli congregatos, qui idem
sanctum mathema explanaue-
runt, & de deitate sancti Spiritus
dilucidauerunt, & hæresim Ma-
cedonianam, sanctum Spiritum
impugnantem, & impium Apol-
linarium condemnauerunt, cum
his qui similia illis sapuerunt vel
sapiunt. Suscipimus autem & san-
ctos ducentos patres in Ephesina
synodo, qui idem sanctum mathema
explanauerunt, & Nestorianam
impietatem anathematizauerunt,
& eos qui similia eis sapuerunt
vel sapiunt. Suscipimus autem &
centum & octo sanctos patres in
Constantinopoli congregatos, qui
idem sanctum mathema explanaue-
runt, & de deitate sancti Spiritus
dilucidauerunt, & hæresim Ma-
cedonianam, sanctum Spiritum
impugnantem, & impium Apol-
linarium condemnauerunt, cum
his qui similia illis sapuerunt vel
sapiunt. Suscipimus autem & san-
ctos ducentos patres in Ephesina
synodo, qui idem sanctum mathema
explanauerunt, & Nestorianam
impietatem anathematizauerunt,
& eos qui similia eis sapuerunt
vel sapiunt.

Εν τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ
συνόδου, φέρεται μέρῳ ἐπι-
στολῆς Εὐτυχίου Κωνσταντινουπό-
λεως πρὸς Βιγίλιον πάπαν· ὅπου
Βιγίλιος αὐτὸς αὐτεπιστέλλων Εὐ-
τυχίῳ, τοῖς ἰδίοις ἐπέθηκε γραμ-
μασιν. ἀνεγνώσθη δὲ ἡ ἐπιστο-
λὴ ἐκείνη ἐν τῇ α΄ τῆς ἐσυνόδου
προαξεί.

Διὰ τὸ αὐτοὺς ἀποδοξάζοντες τὴν ἐνωσιν
φυλάξαι, πρὸς τὸν ἀποστολικὴν κα-
θίδραν τῆς ὑμετέρας μακαροπότου
Φαμερόν ποιοῦμεν, ὅτι ἡμεῖς αἱ ἐφυ-
λάξαμεν καὶ φυλάσσομεν τὴν πίστιν, τὴν
ὅλην ἡμεῖς ἀποδοξάσαμεν ὑπὸ τοῦ με-
γάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἀποστόλοις, καὶ
πατρὶ ἐκείνων ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ κη-
ρυχθεῖσαν, καὶ διὰ τῶν ἁγίων πατέρων
σαφηνισθεῖσα, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐν
ταῖς ἁλλαῖς τέσσαρσι συνόδοις συ-
ελθόντων, οἷς διὰ πάντων καὶ ἐν ἅπα-
σι ἀκολουθοῦμεν, καὶ δεχόμεθα πο-
τέστι, τῶν τετρακοσίων ὀκτώκαθδεκά
θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ
συνελθόντων, καὶ τὸ ἅγιον σύμβολον
ἡτοῦ μαθήματος τῆς πίστεως ἐκδημόναι,
καὶ τῶν Ἀρείου μαρτυρίαν ἀναθεματί-
σαντας, καὶ τῶν αὐτῶν φρονήσαντας,
ἢ φρονουῦντας. δεχόμεθα δὲ καὶ τῶν
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑκατὸν πενή-
κοντα ἁγίων πατέρων, οἱ πνεῦστές αὐτὸ
ἅγιον μαῖθημα ἐσαφηνίσαν, καὶ τὰ
ὡς τῆς θεότητος τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος ἐτραύωσαν, καὶ τῶν ἁγίων Μα-
κεδονίου τοῦ πνευματομάχου, καὶ
ἀσέβητος Ἀπολλινάριου κατέκλι-
ναν, καὶ τῶν αὐτῶν ἐκείνων φρονουῦντων, ἢ φρονησαντων ποτέ. δεχόμε-
θα δὲ καὶ τῶν διακοσίων ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον προαξεί-

ANNO
CHRISTII
528

ANNO
CHRISTI
552

τη σωόδο ἀρεσιδέντας, οἱ πνες διὰ
πύτων ἠκολούθησαν τῷ αὐτῷ ἀγίῳ
συμβόλῳ ἢ τοι μαθηματι, κατέκρι-
νεν Νεστοριον τ' ἀσεβῆ, καὶ τὰ μωσαεῖ
αὐτῷ δογματι, καὶ τὸν τὰ ὁμοια αὐτῷ
ὀπεδήποτε Φρονοῦντας ἢ Φρονήσαν-
τας. πρὸς δὲ τούτοις δεχόμεθα καὶ τὸν
ἑξακοσίους ζυάκοντα ἀγίους πατέρας
τὸν ἐν Καλχηδὸνι σωμαρεσιδέν-
τας, οἱ πνες ἐ αὐτοὶ διὰ πάντων σω-
ήνεα τῆς πρὸς ῥήνθεις τεισὴν ἀ-
γίας σωόδοις, καὶ ἠκολούθησεν τῷ προ-
ειρημένῳ συμβόλῳ ἢ τοι μαθηματι,
τῷ πρὸ τ' τριακοσίων ὀκτωκαίδεκα
θεοφορον πατέρον ἐκπέσει, καὶ τὸν
τ' ἑκατὸν πενήκοντα ἀγίων πατέρον
σαφλωιδέντι, καὶ ἀνεματία τὸν ἐ-
τῶν πρὸ τ' εἰρημένον σύμβολον πολ-
μῶντας διδάσκον, ἢ ἐκπέσει, ἢ πρὸς διδόναι τῆς ἀγίας τ' θεοῦ ἐκκλησίας.

prima Synodo congregatos, qui
per omnia secuti sunt idem san-
ctum symbolum siue mathema,
& condemnauerunt Nestorium
impium, & impia eius dogmata,
& eos qui similia ei aliquando sa-
puerunt vel sapiunt. Ad hæc au-
tem suscipimus & sexcentos tri-
ginta sanctos patres Calchedone
congregatos, qui etiam ipsi per
omnia consenserunt prædictis tri-
bus Synodis, & secuti sunt præ-
dictum symbolum siue mathe-
ma a trecentis decem & octo san-
ctis patribus expositum, & a cen-
tum quinquaginta sanctis patri-
bus explanatum, & anathemati-
zauerunt eos, qui aliud præter
prædictū symbolum præsumunt
docere, aut exponere, aut tradere
sanctis ecclesiis Dei.

Εὐάγγελιος σχολαστικός κεφ. λη'. τ' δ'.
βιβ. τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας,
ἐκ τῆς ὁρου τῆς πέμπτῆς σωόδοι
Φέρει τῶντα.

*Euagrius scholasticus lib. 4. hi-
stor. eccles. cap. 38. citat par-
tem definitionis quintæ Sy-
nodi.*

Τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ κτ' ἰὼ ἐν τοῖς β' ἀγγε-
λίοις παραβολῶν.

Magno Deo & Salvatore no-
stro Iesu Christo secundum para-
bolam in euangelii dictam.

Καὶ μὴ ἔτερεα.

Et post alia.

Κατακρίνομεν καὶ ἀναθεματίζομεν
πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπασιν αἰρετικοῖς
τοῖς κατακριθεῖσι παρὰ τ' εἰρημένον
ἀγίων πατέρον σωόδοι, καὶ δὲ τῆς
ἀγίας καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐ θεό-
δωρον τ' λεγόμενον ἐπίσκοπον Μοψυ-
εσίας, καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῷ συζητήμα-
τα, καὶ τὰ ἀσεβῆ συζητήματα παρὰ
θεοδώρητου κατὰ τ' ὀρθῆς πίστεως,
καὶ τ' δωδέκα κεφαλαίων τῶν ἐν ἀγίοις
Κυρίλλου, καὶ τ' ἐν Εφεσῶν ἀγίας πρώ-
της σωόδοι, ἐ ὅσα ἐπὶ σωηγρεία

Condemnamus autem & ana-
thematizamus vna cum omnibus
aliis hæreticis, qui condemnati
& anathematizati sunt a prædi-
ctis sanctis quatuor Conciliis, &
a sancta catholica & apostolica
ecclesia, & Theodorum, qui Mo-
psuestiæ episcopus fuit, & impia
eius conscripta; & quæ impie
Theodoretus conscripsit contra
rectam fidem, & contra duode-
cim capitula sancti Cyrilli, & con-
tra Ephesinam primam Syno-
dum, & quæ in defensionem

ANNO CHRISTI 553

Theodori & Nestorii ab eo scripta sunt. Super hæc anathematizamus & impiam epistolam, quam dicitur Ibas ad Marim Persam scripsisse.

Θεοδώρου καὶ Νεστορίου ἀπὸ συγγραμμάτων καὶ πρὸς τούτους ἀναθεματίζομεν καὶ τὴν ἀσέβη ἰησοῦ λέγοντων πρὸς τὸν Ἰβᾶ γεγραμμένην πρὸς Μάρκον Γέροντα.

Ac deinde subdit Euagrius, quod iidem patres exposuerunt quatuordecim capita de recta & irreprehensibili fide.

Καὶ μὲν ἕνα, ὃ ἐξέδεντο τέσσαρα καὶ δέκα κεφάλαια περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως.

Et paulo post ponit verba ex relatione Concilii ad Iustinianum imp. de damnatione Origenis.

Εἶτα προσέειπον ἐν τῷ πρεσβυτηριακῷ τῆς συνόδου πρὸς Ἰουστινιανὸν βασιλέα περὶ τῆς κατάκρισιως ὀριγόνους παύσεως.

Qui animum nobilitatis antiquæ participem tenes, imperator Christianissime.

Τῆς ἀνάθεν ἐπιχρησίας μετέχουσιν κεκτημένοι τὴν ψυχὴν Χριστιανικώτατε βασιλεῦ.

Et post quædam.

Καὶ μὲν ἕτερα.

Effugimus igitur, effugimus istam doctrinam. non enim agnouimus vocem alienorum, atque ut furem & latronem hunc vinculis anathematis firme constructum extra ecclesiæ septa eiecimus.

Ἐφύγομεν πόνημα, ἐφύγομεν πύπλον. ἐγὼ ἐγνωρίσαμεν τὴν ἄλλοτελειαν τῆς φωνῆς, καὶ ὡς κλέπτην καὶ ὡς ληστὴν τὸ ποιεῖν τοῖς τῆς ἀναθεματικῆς βροχίας ἀσφαλῶς περὶ τῆς ἐξουσίας, τὴν ἐξουσίαν ἐξω πεισθόλων ἀπεβαλόμεθα.

Et paulo post.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Vim autem eorum quæ a nobis gesta sunt, ex eorum lectione facile intelliges.

Τῶν ἡμῶν πεπραγμένων διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἀναγωγῆς εἰσέδετε τὴν δυνάμιν.

Postremo refert quintum caput eorum dogmatum, quæ ab Origenis sectatoribus defendebantur, quæ similiter a Concilio damnata fuerunt.

Ἐπὶ τούτοις φέρεται τὸ ἐ. τῆς τῆς ὀριγόνους ἀρέσεως δογματικὸν κεφάλαιον, τὸ μὲν τῆς λοιπῶν ὁμοίως ἀποδοκιμασθέν.

Theodorus Ascidas Cappadox dixit : Si iam apostoli & martyres miracula edunt, & in tanto honore sunt, in restitutione, nisi fiant Christo pares, quærit ipsis restitutio?

Θεόδωρος ὁ Ἀσκιδαῖος ὁ Καππαδόκιος εἶπεν· εἰνὼ οἱ ἀποστολῆ καὶ οἱ μάρτυρες θαυμασιουργοῦσι, καὶ ἐν τῇ ποσότητι ἡμῶν ὑπάρχουσιν, ἐν τῇ ἀποκαταστάσει, εἰ μὴ ἴσοι γίνονται τῷ Χριστῷ, ποῖα ἀποκατάστασις αὐτοῖς ὄσται;

Ἀντιώ-

ANNO
CHRISTI
553.

Αντιθέσθαι αὐτοῖς Διδύμω, καὶ Εὐα-
γελίου, καὶ Θεοδώρου ἑτέρας πολλὰς
βλασφημίας τοῖς μάλα σπουδαί-
ως τὰ πρὸς τούτων ἐκλεξαμένοις.
Εν τῇ σωζομένη ἰσορροπία Γεωργίου
τῆς Κεδρῖνος καὶ τῆς κεί. τῆς Ιουστι-
νιανοῦ βασιλείας ἔτος.

Ἡμεῖς ὁ κατακρίνομεν καὶ ἀναθεμα-
τίζομεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπανιν αἰ-
ρετικοῖς, τοῖς κληρικείοις καὶ ἀναθεμα-
πείσειν ὑπὸ τῆς εἰρημνῶν ἀγίων πατέρ-
ων σωζομένων, καὶ Θεόδωρον γνόμε-
νον ἐπίσκοπον Μοψουστίας, ὃς ἐξ ἄδυσ-
σεβῆ συζητήματα αὐτῶν καὶ μὲν τῶν καὶ
τὰ κακῶς πρὸς Θεοδώρου συζητα-
θέντα κατὰ τὴν ὁρθῆς πίστεως, καὶ τῶν
δώδεκα κεφαλαίων τῶν ἀγίων Κυ-
ρίλλου, καὶ τῶν ἐφ' ἑσῶ πρὸς τὴν ἑσῶ
σωζομένων, ὅσα ὑπὸ τῆς σωτηρίας Θεο-
δώρου καὶ Νεστορίου ἀπὸ γέγραπται.
πρὸς τούτοις ἀναθεματίζομεν καὶ τὴν ἀ-
σεβῆ ἐπιστολὴν τῆς λεγομένης περὶ
Ἰβας γράφει πρὸς Μάρκον τὸν Πέρ-
σον, τὴν δὲ λεγομένην τῆς ἐξ ὁρθῆς ἐκ
ἀγίας πατρῶν τῆς Θεοτόκου Μαρίας
σερκαζέμεντα ἀθέσπον γέγραπται, καὶ
τὴν δευτέραν Κύριλλον ὡς αἰρετικὸν
διαβάλλουσαν, ὃς μεμφομένη μὲν τῆ
ἐν ἐφ' ἑσῶ πρὸς τὴν ἀγίαν σωζομένην, ὡς
χωρὶς κρίσεως ὃς ζήτησεως τῆς Νεστορίου
καταλύσει, ὃς τὰ δώδεκα κεφάλαια
τῆς μακαρίου Κυρίλλου διαπίπτουσαν,
ἐκδικῆσαι τῆς Νεστορίου καὶ Θεοδώρου, ὃς
τῶν θεοσυνήτων ἀπὸ συζητήματα τε ὃς
δογματῶν. διὸ δὴ τῶν τῶν μὲν τῆς αἰ-
ρετικῶν τούτων ὃς πάντων ἀθυροσύμοις
Ἰωάννης, ὃς τῶν τῶν ἀσεβείας συλ-
ληφθῆς, αὐτοῖς τε ὃς αἰρετικοῖς ὃς μὲν
κακοδοξία ὃς πονηρία, μὲν τῶν πατρῶν τῶν
μὲν τῶν ἐξ ἑμῶν πορεύεσθαι τῶν φωτῶν τῶν
πρὸς ἡμῶν, ὃς τῆς φλογὶ ἢ ἐξεκαύσατε.

Concil. Tom. 12.

Oblatae etiam sunt ab iis qui has
res studiose admodum collegerunt,
multae aliae blasphemiae
Didymi, Euagrii, & Theodori.
Georgius Cedrenus in compendio
historiarum, anno 25. Justiniani imp.

Nos autem praeter reliquos omnes
haereticos a dictis quatuor sanctis
Conciliis damnatos, atque ecclesia
exclusos, damnamus etiam, atque
proscribimus Theodorum, qui fuit
Mopsuestiae episcopus, eiusque
impios libros: nec non ea quae
Theodoretus male scripsit contra
veram fidem & duodecim S. Cyrilli
capita, ac primam S. Ephesinam
Synodum, & pro defensione Theodori
ac Nestorii. Praeterea damnamus
etiam impiam epistolam, quam Ibas
fertur scripsisse ad Marim Persam,
quae negat Verbum Dei ex sancta
virgine deipara Maria incarnatum,
hominem esse factum, & B. Cyrillum
pro haeretico traducit: ac primam
quidem Ephesinam sacram Synodum
reprehendit, ut quae incognita
causa Nestorium damnauerit: duodecim
autem capitula sancti Cyrilli respuit,
Nestorio & Theodoro, eorumque
impiis scriptis & opinionibus patrocina-
tur. Quapropter effrenes haereticorum
istorum linguas, impiissimaque
scripta, ipsosque ad extremum in
falsis suis opinionibus ac malitia
perseuerantes, optimo iure patri-
mendaciorum diabolo annumerantes,
dicimus: *Ambulate in lumine ignis
vestri, & in flamma quam succendistis.*

Coll. 8.

Isai. 50.

Emmanuel Callea lib. de Spiritu sancto cap. 22. & in editione Lat. lib. 2. cap. 11.

Anath. 13.

Si quis defendit impia Theodoriti conscripta, quae contra rectam fidem, & Cyrillum, & duodecim eius capitula exposuit, quae eadem cum praedictis Theodoro & Nestorio sapuerunt, defendens eos, & eorum impietatem; & non anathematizat dicta impia conscripta, & eos qui similia sapuerunt vel sapiunt, & omnes qui scripserunt contra rectam fidem, & S. Cyrillum, & duodecim eius capita, & usque ad mortem in tali impietate permanserunt, anathema sit.

Idem cap. 30. & in Lat. lib. 2. cap. 24.

* partes

Sequimur in omnibus sanctos & doctores sanctae Dei ecclesiae, Athanasium, Hilarium, Basilium, Gregorium Theologum, Gregorium Nyssenum, Ambrosium, Augustinum, Theophilum, Cyrillum, Ioannem Constantinopolitanum, Leonem, Proclum; & omnia ab ipsis conscripta de recta fide, atque in damnationem haereticorum, recipimus.

Idem cap. 32. & in Lat. lib. 2. cap. 28.

Anath. 12.

Si quis defendit Theodorum Mopsuestiae, qui dixit alium esse Deum Verbum, & alium Christum: qui inter alias innumeras suas blasphemias ausus est dicere, quod post resurrectionem, cum insufflasset Dominus discipulis, & dixisset, Accipite Spiritum sanctum, non dedit eis Spiritum sanctum, sed figuratim tantum insufflauit. Iis igitur qui similia aliquando sapuerunt, & usque ad mortem permanserunt in eadem impietate, anathema.

I. 09. 20.

anathema sit. Iis igitur qui similia aliquando sapuerunt, & usque ad mortem permanserunt in eadem impietate, anathema.

Εμμανουήλ ὁ Καλλιένας ἐν τῷ πρῶτῳ βιβλίῳ τοῦ ἁγίου πνεύματος αὐτοῦ βιβλίου κεφ. κβ'.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῆν ἀσεβῶν συγγραμμάτων Θεοδορείτου, ἢ κτ' ἢ ὁρθῆς πίστεως, ἢ τῆ Κυρέλλου, ἢ τῆ ἱε' αὐτοῦ κεφαλαίων, ἢ τῶν αὐτῶν τοῖς περὶ ἁγίου πνεύματος Θεοδορεῶν ἢ Νεστορίων φρονήσαντων, ἐκδικῶν αὐτοῖς τε ἢ τῶν αὐτῶν ἀσεβῶν, ἀλλὰ μὴ ἀνάθεμα πρὸς τὰ εἰρημύρια ἀσεβῆ συγγραμματα, ἢ ἑδὼν τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονήσαντας ἢ φρονουώτας, καὶ πάντα ἑδὼν γραφάνας κτ' ἢ τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ τῆ ἐν ἀγίοις Κυρέλλου, καὶ τῆ ἱε' αὐτοῦ κεφαλαίων, καὶ ἐν τῇ τριαυτῇ ἀσεβείᾳ τελευτήσαντας, ἀνάθεμα ἔστω.

Ο αὐτὸς ἐν τῷ λ' κεφαλαίῳ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

Ἀκολουθοῦντες ἐν ἅπασιν ἢ τοῖς ἀγίοις καὶ διδασκαλοῖς τῆ ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, Ἀθανασίῳ, Ἰλαρίῳ, Βασίλειῳ, Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ, Γρηγορίῳ τῷ Νύσσης, Ἀμβροσίῳ, Αὐγουστίνῳ, Θεοφίλῳ, Κυρέλλῳ, Ἰωάννῃ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, Λέοντι, Προκλῳ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτῶν συγγραφήντα πρὸς τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ πρὸς κατὰ κρισιν τῆν αἱρετικῶν, δεξιμῶν.

Ο αὐτὸς ἐν τῷ λβ' κεφαλαίῳ.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ Μοψουεστίας, ἢ εἰπόντος ἄλλον εἶναι τὸν Θεὸν λόγον, ἢ ἄλλον τὸν Χριστὸν ἢ μὴ τῶν ἄλλων ἀναεθιμῶν αὐτοῦ βλασφημιῶν πολυμήσους εἰπεῖν, ὅτι μὴ τῆ ἀνάθεμα ἐμφυσήσας ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἰπὼν, λάβετε πνεῦμα ἅγιον, ἐκ ἑδωκεν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλὰ χάριμα μόνον ἐνεφύσησεν. τοῖς οὖν τὰ αὐτῶν ἢ τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονήσασιν πώποτε, καὶ μέλει τέλοις ἐμμένεσιν τῇ αὐτῇ ἀσεβείᾳ, ἀνάθεμα.

ΕΚ ΤΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

συνόδου.

Τὰ πάντα ἀγιωτάτω καὶ μακαριωτάτω κυρίῳ ἀδελφῷ
καὶ συναποστολῇ Βιγιλίῳ, Εὐτύχιος.

ΙΔΟΝΤΕΣ ὅπως ἀγαθῶν ἀγαθῶν ὅστιν ἡ τῆς θεοῦ εἰρήνῃ φρουροῦ-
 σα τὰς καρδίας καὶ τὰ νοήματα τῆς πσῶν, καὶ σωζήσουσα αὐτῶν εἰς
 τὸ εὖ καὶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν, ἐν τῇ ἀρετῇ τῆς ὁρθῆς πίστεως ὁμολογία, καὶ τῇ
 τῆς θεῶν ἐπιτολῶν κατορθώσῃ, καὶ τῷ θεῷ ἐν δόξῃ καθεστῶσα ποῖς εἰς τὰ
 ὁρθὰ ὁμοιοδοσί. Διὰ τῆς τοῦ ἀποστόλου πλὴν ἐνωσιν φυλάξαι, πρὸς πλὴν
 κακοδικίᾳ καὶ δόξῃ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος φανερόν ποιούμεν, ὅτι
 αἰεὶ ἡμεῖς ἐφυλάξαμεν καὶ φυλάττομεν πλὴν πίστιν, πλὴν ἀρχῆς παραδοθεῖ-
 σαν ὑπὸ τῆς μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ποῖς ἀγίοις ἀπο-
 στόλοις, καὶ ἁγίων ἐκείνων ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ κηρυχθεῖσαν, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγίων
 πατέρων σαφηνισθεῖσαν, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῆς ἐν ταῖς ἀγίαις τέσσασι συνό-
 δοις συνελθόντων, οἷς διαπαντός καὶ ἐν πᾶσιν ἀκολουθοῦμεν, καὶ δεχόμεθα,
 τούτῃ ἐν τετρακοσίοις δέκα ἑξατῶν ἀγίοις πατέρας ἐν Νικαίᾳ συνελ-
 θόντας, καὶ τὸ ἅγιον σύμβολον ἡτοῖ μαθήματα τῆς πίστεως ἐκτελέουσι, καὶ πλὴν
 Ἀρείου μανίᾳ ἀναθεματίσαντας, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ φρονήσαντας ἢ φρονοῦν-
 τας. Δεχόμεθα δὲ καὶ ἐκ τῶν πενήκοντα ἀγίοις πατέρας ἐν τῇ Κων-
 σταυνοπόλει συνελθόντας, οἱ πρὸς τὸ αὐτὸ ἅγιον μαθήματα ἐσαφηνίσαν, καὶ
 τὰ ἀρετῆς τῆς θεότητος τῆς ἀγίου πνεύματος ἐστρέψαν, καὶ πλὴν ἀίρεσιν Μακε-
 δονίου τῆς πνεύματος μάχου, καὶ ἀσέβῃ Ἀπολιναρίου κατέκρινον, καὶ τῆς
 τὰ αὐτὰ ἐκείνοις φρονησάντων ἢ φρονοῦντων. Δεχόμεθα δὲ καὶ ἐκ τῶν διακο-
 σίοις ἀγίοις πατέρας ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον πρῶτη συνόδῳ ἀθεοματίας,
 οἱ ἄλλοι διὰ πάντων ἠκολούθησαν τῷ αὐτῷ ἀγίῳ συμβόλῳ ἡτοῖ μαθήματα,
 κατέκρινον δὲ Νεστόριον ἀσέβῃ καὶ τὰ μυστήρια αὐτοῦ δόγματα, καὶ ἐκ τῶν
 τὰ ὅμοια αὐτῷ ὁμοιοδοτεῖ φρονησάντας ἢ φρονοῦντας. Πρὸς τούτοις δεχό-
 μεθα καὶ ἐκ τῶν ἑξακοσίοις τετρακοντα ἀγίοις πατέρας ποῖς ἐν Καλχηδὼνι συν-
 ελθόντας, οἱ ἄλλοι καὶ αὐτοὶ διὰ πάντων σιγήσαντες τῆς πρῆξις ἀ-
 γίας τελετῆς συνόδου, καὶ ἠκολούθησαν τῷ πρῶτῳ ἀγίῳ συμβόλῳ, ἡτοῖ μα-
 θήματα, τῷ ἁγίῳ τῆς ἀγίων πατέρων ἐκτελέσει, καὶ ἐκ τῶν ἑκατὸν πενή-
 κοντα ἀγίων πατέρων σαφηνισθέντι· καὶ ἀνεθεμάτισαν ποῖς ἑτέρῳ παρὰ
 τὸ εἰρημῶν σύμβολον πολεμῶντας διδάσκον, ἢ ἐκπέδον, ἢ παραδίδο-
 ναι ταῖς ἀγίαις τῆς θεοῦ ἐκκλησίαις. κατέκρινον δὲ, καὶ ἀνεθεμάτισαν καὶ
 Εὐτύχιον, καὶ Νεστόριον, καὶ τὰ ἀσέβῃ αὐτῶν δόγματα, καὶ ποῖς τὰ ὅμοια
 αὐτοῖς φρονησάντας ἢ φρονοῦντας. Τούτων οὕτως ἐχόντων, δῆλον ποιοῦ-

Concil. Tom. 12.

I i ij

Epistola
Eutychni
ad Vigilium:
extat supra
Latine in
Coll. i. pag.
19.

μην, ὅτι πάντα τὰ ἀπὸ τῆς παρηρημένων ἁγίων πεισάρον σωόδων κελ-
 ῶν τε καὶ ὀρειδέντα, καὶ ἐφυλάξαμεν, καὶ φυλάξομεν ὅπως κὰν κτ'
 διαφοροῖς χρόνοις αἱ εἰρημύαι ἅγαι τεσσάρεις σωόδοι ἐγγύοντο, ὅμως
 μίαν καὶ πῶ αὐτῶ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως ἐφυλάξαν καὶ ἐκήρυξαν. Δε-
 χόμεθα δὲ καὶ πεπλησυσόμεθα ἐ τὰς ὀπισθολας τῆς παρηδρων τῆς ἐν Ρώμῃ
 ὀπισθολακῆς κατέδρας, τῆς τε ἄλλων, καὶ Λέοντος τῆς ἐν ἁγίοις, τὰς πρὸ τῆς
 ὀρθῆς πίστεως γεγραμμένας, πρὸς τῆς ἁγίων πεισάρον σωόδων, ἢ μίας ὅς
 αὐτῶν. Ὅποτε τῶν τε παρηρημένων πάντα καὶ ἐφυλάξαμεν, καὶ φυ-
 λάξομεν, καὶ ἐν πύτοις συμφωνοῦμεν ἀλλήλοις, ἀναγκασθὼν ὅτι διὰ τὴν ἐπι-
 θύμῃ πρὸς τῆς τριῶν κεφαλαίων, πρὸς ὧν ἡσὶ ζήτησις ἀνεφύη. Καὶ διὰ τῆ-
 πο ἀπὸ μὲν, παρηρημένης ἡμῶν τῆς ὑμετέρας μακαροπότος, ἀπαράχως
 ἐ μὲν ἱερατικῆς παρηρημένης, τῆς ἁγίων παρηρημένων διαγγελίων, τὰ αὐτὰ
 κεφάλαια ἐ μίᾳ παρηρημένη κοινῇ τρακτάτω ζήτησὶν, καὶ ἀπι-
 βληθῆναι, ἐ πρὸς ὀπισθολακῆς τῆς ζήτησις πρὸς δὲ τὸν ἄριστον, καὶ σύμφωνον τοῖς
 παρὰ τῆς ἁγίων πεισάρον σωόδων ὀρειδέντων ὀπισθὸν εἰς ἀύξησην τῆς εἰρήνης,
 καὶ εἰς ὁμόνοιαν τῆς ἐκκλησιῶν σωτείνης, τὸ πάσης διχονοίας ἐ μίᾳ ἀναίρη-
 μῆς, τὰ ὑπὸ τῆς ἁγίων πεισάρον σωόδων ὀρειδέντα, ἀσάλαττα τρηθῆ-
 ναί, τῆς σεβασμάτος τῆς ἁγίων σωόδων ἐν ἅπασιν φυλάξομεν. Τούτοις
 ἢ καὶ ὑποσημειώμεθα. καὶ ὑπογραφή ἑβρωμῆτος ἐν κελίῳ ὑπὸ ἀρχῆς ἡμῶν,
 ἀγιώτατε καὶ μακαρώτατε ἀδελφέ. Εὐχὴ Εὐτύχιος ἐλέει θεοῦ ὀπισθοκοπος
 Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης, πᾶσι τοῖς παρηρημένοις ὑπογρα-
 ψα. Ὁ αὐτὸς λίβελλος ἐγγύετο καὶ πρὸς Ἀπολιναρίου τῆς ὀσιώτατου δὲ
 ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, καὶ Δομνίνου τῆς ὀσιώτα-
 του δὲ ἐπισκόπου τῆς Θεουπολιτῶν, καὶ τῆς ὑπὸ αὐτῶν θεοφιλεστάτων
 ὀπισθοκοπων, τῆς καὶ ἐπισημωμένων ταύτη τῆ βασιλίδι πόλει, πρὸς τὸ αὐ-
 ὀσιώτατον Βιγίλιον.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΒΙΓΙΛΙΟΥ

τῆς ὀσιώτατου πάπα πρὸς Εὐτύχιον ἀγιώτατον δὲ
 ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πῶ
 ὑπὸ αὐτῶ σωόδου.

Τὰ ἀγαπητῶ ἀδελφῶ Εὐτύχιῳ καὶ τοῖς ὑπὸ σὲ ὀπισθοκοποις,
 Βιγίλιον.

Epistola
 Vigili ad
 Eutychiū.

ΕΠΛΗΡΩΘΗ χάρις τὸ σῶμα ἡμῶν, καὶ ἡ Γλυῶσα ἡμῶν ἀγαλλιά-
 σεως, ὅτι τῆς συγχύσεως τῆς διχονοεῖν παρηρημένης, πῶ εἰρημύῃ ὁ θεὸς
 τῆ αὐτῆ ἀποκατέστησεν ἐκκλησίᾳ ἵνα πληροῦν τὸ γεγραμμένον ἰδοὺ δὴ πῶ
 κελόν, ἢ πῶ τῆ πῶν, ἀλλ ἢ τὸ καποικεῖν ἀδελφοῖς ὀπισθοκοποῖ; Πάντ γὰρ ἡμᾶς
 ἐν κελίῳ ἀγαλλιάσασθαι παρηρημένη, ὅτι πρὸς ἐγέρφως ἡμῶν παρηρημένη
 πληροφροῦ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, ἢς ἡ δυνάμις οὕτως ἐχθ. Inferta est

ANNO
 CHRISTI
 555

hoc loco superior Eutychii epistola, plenior autem hic est
 subscriptio aliquot verbis, vt in editione Latina. Τούτοις δὲ
 καὶ ὑποσημνωμένα, ταύτης τῆς ὀρθοδόξου ὁμολογίας πλὴν Φαιδρότητα
 ἀσμένως περιπυξάμενοι, τὰ αὐτὰ ἡμεῖς διὰ πάντων καὶ ἐν ἅπασιν διποδε-
 χόμενοι, φυλάξεν τε καὶ ἀμωμήτως τηρήσῃ, τῆς θεοῦ ἡμῶν προσηγοριμέ-
 νου, ἐπιγελλόμεθα. Ἀπάντων ἴνῃ τῆς ὑμετέρας περιεχομένων ὁμο-
 λογία, ἐν τῇ οἰκείᾳ δυνάμει εἰς τὸ διωκεῖς μόνον, ἤπασεν ἡ ἀδελφό-
 τῆς ἡμῶν, ὥστε ἡμῶν προκαθημένων, πρὸς τῶν τελῶν κεφαλαίων, ὅ-
 ὧν ζήτησις ἀνεφύη, ἀπεράτως τε καὶ μὴ ἰερατικῆς προσηγορίας, τῶν
 ἀγίων περιεχομένων διαγελίων, συκριθίωται, καὶ τέλος τῆς ζήτησός ταύ-
 τη τῷ θεῷ δρέσκον, καὶ συμβαῖν τοῖς παρὰ τῶν μνημονόδοξων πειρά-
 ρων ἀγίων σωόδων ὀρεαίσι, ἵππεθίωται ἵνα πάσις ἐκ μέσου διχονοίας
 αἰαρουμένης, τὰ διὰ τῶν ἀγίων πειράρων σωόδων ὀρεαίσι, ἀσάλλῃ
 φυλαχθῆν, τῆς σεβάσματος τῶν ἀπάντων σωόδων ἐν ἅπασιν φυλαχόμενου.
 Ἰωπὲρ ὁμολογίαν τῶν πατριαρχῶν προδόσεων μνημονόουσαν, καὶ αὐτῆς
 ἀκολουθοῦσαν, τὸ το μὲν ἐν τῇ ἡμῶν ἀδελφότητι, τὸ δὲ ἐν ἅπασιν τοῖς τῶ
 ὁμοία ὁμολογησασί τε καὶ ὁμολογησασί, παντὸς ἐπάμνου πεπληρωμένῳ
 κρίνομεν, καὶ ὑμετέροις ὅς αὐτῶν τῆς προσηγορίας ἀληθῶς ἀδελφοὺς ἵππι-
 νόσκουμεν. Ὅθεν πλὴν τῆς θεοῦ Φιλιδουροπία ἱκεθίωται, ὥστε πάντας ἡμᾶς
 ἐν ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ καὶ ταῖς πατριαρχῆς παραδόσεσιν ἐμμένοντα, ἀξίως
 ἵππεθίωται τῆς ἐπιγελίας ἡμῶν, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θείας κρίσεως ἐπὶ
 οὐδεμῶ παραβάσῃ τῶν πατριαρχῶν διατυπώσεων ὑποθιγῶν ἵππεθίωται.
 Τούτων οὕτως ἐπιμύθων, τῆς ὑμετέρας αἰτήσεως τῶν πόδων ἐγνωκότες, ἐπε-
 νόουσαμεν, ἵνα πρὸς τῶν τελῶν κεφαλαίων, ὅς ὧν ζήτησις ἀνεφύη, ἱππομένης
 κανονικῆς σωόδου, καὶ τῆς δικαίου φυλαχόμενου, ἐν μέσῳ [τῶν] προκει-
 μένων τῶν ἀγίων διαγελίων, ἅμα τοῖς ἐνωθεῖσιν ἡμῖν ἀδελφοῖς, σύγκρισιν
 ποιησώμεθα, καὶ τέλος δόξῃ τῷ θεῷ δρέσκον, καὶ συμβαῖν τοῖς παρὰ
 τῶν ἀγίων πειράρων σωόδων ὀρεαίσι· εἰδότες δηλαδὴ, κατὰ τῆς καὶ ἡ
 τῆς κοινῆς ὁμολογίας μῦθου δεικνύσιν, ὡς τῶν μνημονόδοξων πειρά-
 ρων σωόδων ἐν ἅπασιν τὸ σεβάς φυλαχίεται. Ὑπογραφή. Ὁ θεός σε ὑγίῃ
 διαφυλάξῃ, ἀδελφὲ ἱμνώτατε. Ἐδόξῃ πρὸς ἐπὶ εἰδῶν Ἰαννουαρίων, βα-
 σιλείας τῆς δεσποῦτου Ἰουστινιανοῦ τῆς αἰωνίου Αὐγούστου ἔπις εἰκοσιεβδό-
 μου, μὴ πλὴν ὑπαπίου Βασιλείου τῆς λαμπεροῦ, ἔπις δωδεκάτου.
 Τὰς ἀπάντων ἕξῃ καὶ πρὸς Ἀπολιναρίῳ τῶν ὀσιώτων ἀρχιε-
 πίσκοπον τῆς Ἀλεξάνδρειας μεγαλοπόλεως, καὶ πρὸς Δομνῶν τῶν ὀσιώ-
 τωτον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Θεουπολιτῶν, καὶ πλὴν ὑπὸ αὐτῶν σωόδων.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΙΚΟΙΣ,

καὶ Λάμπωνι πρεσβυτέρῳ.

ANNO
CHRISTI
557

Haec tres e-
pistolae ex-
tant Latine
supra colla-
tione quin-
ta.

Ὁ Σ δὲ τρεῖσιν ἐν τῇ Αἰλιέων, ἀνὴρ ὡς τῆς ἐπισημῶν στρατιομορῶν
ἐν τῷ παλατίῳ ἐπιστολῶ μοι πολὺς χρόνῳ καὶ μεγάλῳ προσωλέκεν
ἐσφραγισμένῳ, ὡς λαβῶν αὐτῷ παρὰ τῆς ἐν Αντιοχείᾳ ὀρθοδόξων. Ἐσφρα-
γαφαὶ δὲ ἦσαν ἐν αὐτῇ πολλὰν πᾶν καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ λαϊ-
κῶν. ἠπάντω δὲ ἔδυν ἐπισκόποις τῆς ἀνατολῆς, ὡς δοποσιωπήσαντας μὲν δῆθεν
τὸ Νεσορείου ὄνομα, καὶ στρατιομορῶν αὐτὸν ἀποσφραδίσαντας, μετὰ πηδῆ-
σαντας δὲ ἐπὶ τῷ Θεοδώρου βιβλίᾳ τὰ περὶ τῆς ἐκκλησίᾳ πύσεως, ἐν οἷς πολ-
λὰ χαλεπώτερον τῆς Νεσορείου δυσφημιῶν εἰσι καί μὲν. πατὴρ γὰρ γέγονε
τῆς Νεσορείου κακοδοξίας, καὶ τὰ αὐτῷ λαλήσας ὁ δυσσεβὴς ἐν τοῦτοις γέγο-
νεν, ἐν οἷς νῦν ὄσται. καὶ ἔγραψα μὲν τῷ δυσσεβῆτι ἐπισκόπῳ τῆς Αντιο-
χείων, ὅτι τῷ Θεοδώρῳ δυσσεβῆ δόγματῳ μηδεὶς ἐν ἐκκλησίᾳ χαλεπῶ ἀφι-
κόμην. δὲ ἐν Αλεξανδρείᾳ ὁ ἀλαβέστατος διάκονος καὶ ἀρχιμανδρίτης
Μάξιμος πολλὰ κατέβησε φάσκων, ἔδυν ὀρθοδόξοις μηδεὶνα τόπον ἔχῃν αὐ-
τόν, μηδὲ παρρησίαν τῷ λαλεῖν τῷ τῆς ὀρθῆς πίστεως. ἔφη δὲ, ὅτι στρατιο-
μορῶν μὲν ὁμολογεῖν τὸ σύμβολον τὸ ἐκπεδῆν ἐν τῇ Νικαίᾳ παρὰ τῆς πετρί-
των, παρερμηνεύοις δὲ αὐτό. καὶ προσέειπε μετὰ τῶν ἐκκλησιῶν πᾶσαν τῆς
ἐν Νικαίᾳ ἐρμηνεύσει σαφῶς, ἵνα μὴ σωραπάζωσι ἴνας, ἔπειτα αὐτὸ ἐπέ-
σπον ἔξηγου μὲν οὐδὲ καὶ πέπραχα. ἐπιφέρειται τοίνυν ἔδυν τόμοις, ὡς
προσενεχθῆναι καὶ ταῖς ἀλαβέστατος δεσποίναις, καὶ τῷ φιλοχρίστῳ καὶ
δυσσεβῆτι δεσπότη. πεποίηκα γὰρ ἐν δέμασι γυμνάσι τῶν. μὲν σκέψασθε
πάντα αὐτῷ ὡς αὐτὸ ἔχῃ σιμῶν, δικαίως προσάροιτε. δεῖ γὰρ ἡμᾶς
πάντα γὰρ ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ὀρθῇ πίστι, καὶ πῶν ἐνηγεμιδύλω καὶ Χριστῷ
δυσσεβῆτι, εἰς ὅσον οἴοντε, πειράσασθαι ποιῆν ἐκ μέσου.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΚΑΚΙΩ, ΕΠΙΣΚΟΠΩ,
Μελιτινῆς.

Ὁ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΟΣ καὶ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ ἀρχιμαν-
δρίτης Μάξιμος ἀφίκετο πρὸς μέν· καὶ ὄντα ποιότον ἀνδρα πεδία-
μαι, ὡς περὶ ἡμῶν ἐν πολλῷ χρόνῳ ποδοῦντα ἰδεῖν. τετέαμαι δὲ τὸν τε
ζῆλον αὐτῷ καὶ πῶν ὀρθότητά, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀσεβείας τὸ κέντρον. ἀλλὰ γὰρ
οὕτω, καὶ μεσὸν ἔχῃ φρονήδων νοῦν, ὡς καὶ πάντα πόνον ἑαλεῖν ἀπέ-
χεσθαι ὑπὲρ τῆς πῶν Νεσορείου κακοδοξίας, πρὸς ἔριζον ἐκ τῆς τῆς ἐώας ἀπο-
λέσθαι μερῶν. ὑπάνεγνω δὲ μοι καὶ τῆς σῆς ὁσιότητος ἐπιστολῶν γραφῆσαν
πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Αντιοχείων Ἰωάννῳ, πολλῆς γέμου-
σαν παρρησίας ὁμοῦ καὶ φιλοθείας. γέγραφα δὲ καὶ ἐγὼ ποιούτας ἐπιστολὰς

ANNO
CHRISTII
537

πρὸς αὐτὸν. ἀλλ' ὡς εἶπεν, τὰ χεῖρα νικᾷ. ὑποπλάσιό μιν οὐ γὰρ τὰ Νεστορίου
μισῶν, ἐτέρω πάλιν αὐτὰ συγκροτοῦσι ἕθω, τὰ Θεοδώρου θεωμαζόν-
τες, καὶ τοὺς πλὴν ἰσῶν, μᾶλλον δὲ πολλὰ χεῖρονα νοσοῦντα δυσέβειον. οὐ γὰρ
Θεόδωρος Νεστορίου γέρονε μαθητὴς, ἀλλ' οὗτος ἐκείνου, καὶ ὅξ' ἐνὸς ὡσαυτε-
ραλοῦσι σώματος, ἕνα τε Θ τῆς κακοδοξίας ἐκ τῆς ἑαυτῶν καρδίας ἀναπί-
οισιν ἰόν. γεγράφασι γὰρ πρὸς μὲ Θ ἐκ τῆς ἀνατολῆς, ὅτι οὐ γὰρ τὰ Θεο-
δώρου διαβάλλεσθαι ἴνα μὴ, Φασί, καὶ τὰ τῆ μακαρίου Ἀθανασίου, καὶ
Θεοφίλου, καὶ Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου διαβληθῆναι. ἀ γὰρ ἐλάλησε Θεόδω-
ρος, ταῦτα καὶ κείνοι. ἐγὼ δὲ ταῦτα γεγράφοντων ἐκ ὑπερόμιου, ἀλλ' ἐφίλω
ἐν παρρησίᾳ, ὅτι Θεόδωρος μὲν δύσφημον ἔχει καὶ Γλαῶσαν, καὶ κάλαμον
ὑπερβύσσου ταύτη. Θ δὲ γεγόνασιν ὀρθοδοξίας πίστεως διδασκαλοὶ, καὶ
διέπρεψαν ἐν πύτοις. διέθηκαν δὲ οὕτως ἑστῶσι διὰ τῆς ἀνατολῆς, ὡς καὶ ἐκ-
βοήσας γρη῏σαι ἐν ἐκκλησίᾳς πρὸς τῆς δὴμων. αὐξείτω ἡ πίστις Θεοδώρου
οὕτω πρὸς ὁμοῦ ὡς Θεόδωρος. λίθοις αὐτὸν βαλόντες ποτὲ ἐν τῇ πρὸ αὐτοῦ
ἐκκλησίᾳ, πολήσαντα ἕνι πρὸς ἀφ' ἑξῆσθαι βραχί. ἀλλ' ὡς ὁ διδασκαλὸς
βούλεται, οὕτω φρονεῖ τὸ ποίμνι Θ. ἐγὼ μὲν οὐκ οὔτε ἐπαυσάμην ἐπι-
μῆν οἷς γεγράφασι, οὔτε παύσομαι. ἵππ' ἢ ἐχρῆν καὶ ἀνελογίας ἐγρέ-
φοις Θ παρ' αὐτοῖς, ἐκλύψας τοῖς Θεοδώρου καὶ Διοδώρου βιβλίοις, οἷς
γεγράφασι, οὐ πρὸς τῆς σαρκώσεως μᾶλλον Θ τῆ μονοφυσιῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς
σαρκώσεως, ἐπελεξάμην ἕνα τῆς κεφαλῶν καὶ Θ ἐνδεχόμενον Θ ἕ-
πον ἀντιπρὸς αὐτοῖς, διὰ φωνῶν πανταχοῦ βδελυρίας οὐσαν μεσῶν
τῶν δόξων αὐτῶν. πρὸς ἑξῆσθαι δὲ με τῆς μνημονοθέντος βλαβεράτου
διακόνου καὶ ἀρχιμανδρίτου Μαξίμου διεμυθῶσαι τὸ σύμβολον τῆς πί-
στεως, τὸ ἐκπεῖν παρὰ τῆς ἀγίας τῆς ἐν Νικαίᾳ σωελθόντων, καὶ πρὸς τῆτο
καθῆκα ἑμαυτὸν. διαβεβαίονται γὰρ πανούργως ἕνας πρὸς ἀποπεισθαι τε καὶ
λέγειν αὐτὸ, καὶ ἀκολουθεῖν αὐτῷ, μὴ μὲν ἐπ' καὶ ἐνόοις ἔχειν ὀρθὰς, διὰ
φέρειν δὲ μᾶλλον Θ τὰ ὀρθῶς τε καὶ ἀπρὸς κλινῶς εἰρημνῶν πρὸς τὸ αὐτοῖς
δοκοῦν. ἵνα δὲ μὴ ταῦτα λαμβάνῃ τῶν σῶν ὁσίοτητα, πεπόμεθα μὲν τὸ βι-
βλίον * εἰς αὐτὸ Θ τὸμον. καὶ δὴ ἐντυχοῦσα κατὰ ξιωσάτω τὰς σωθήσας ὑπὲρ
ἑμοῦ ποιῆσθαι πρὸς ὁμοῦ.

ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΠΡΟΚΛΩ ΕΠΙΣΚΟΠΩ.

Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Θεοδώρου τῆς Μοψουεσίας, ἀιτουῦτος
αὐτῷ, ὡς μὴ συγχαρῆσαι ἀνάθεμα ἑαυτῶν αὐτὸν,
ὡς ἀπὸ τῆτο τρεσῆς γινόμενον Θ.

ΜΟΛΙΣ ποτὲ καὶ πολλοῖς ἰδρῶσι τῆς τε σῆς ὁσίοτητος καὶ τῆς ἀγίας σω-
δου τῆς σωμαθῆσις καὶ τῶν Εφεσίων, τὰς Νεστορίου κενοφωρίας
διὰ βελήκασι ἐν πανταχοῦ τῆς θεοδ' ἐκκλησίᾳ. δυσφοροῦσι δὲ λίαν ἐπὶ
τούτοις ἕνας τῆς καὶ τῶν ἑῶν, οὐ λαϊκῶν μόνον, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῆς τετραμέ-
νων εἰς ἱερουργίᾳ. ὡσαυτε γὰρ τὰ χρονώτερα τῆς παιδῶν δυσχερέστερα πως

δεῖ πρὸς τὸ θεράπευσαι, ἢ τὰ χα ποὺ κὺ εἰς ἅπαν ὄρνείται τῆτο· οὕτω κὺ ψυ-
 χὴ διεσφραμμένων ἐνοϊῶν καὶ δογματῶν σιπηδόνι ἀρρώστιασα, δυσσπό-
 βλητον ἐχθὲρ πάθος. πλὴν τῆ τῆ θεοδ χελεπ, εἴτε πρὸ φάσας, εἴτε ἀληθεία,
 Ὡ ἐνα Χελεπὸν καὶ λαλοδοσι καὶ κηρύττοισι, καὶ ταῖς Νεσορέου δυσσέβεις πε-
 ρεπλοργίας ἀνιδεμαίωσαν. καὶ τέως ἐν δὶ δία πολλῆ τῆ αὐ πόδι, ἔσφραξισιν
 εἰς τὸ ἀραρὸς ἐν πίστῃ καθ' ἡμέραν καὶ Ὁ σαλβυόμυοι ποτε. νυνὶ δὲ, ὡς γέ-
 γραφε πρὸς μὲ ὁ κύριός μου ὁ θεότατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάν-
 νης, ἀρχὴ παρ' αὐτοῖς ἐτέρου κλύδων Ὁ ἐγήγαρται. καὶ τὰ χα ποὺ πολὺ τὸ
 δέῃ, μὴ ἀρεα ποδ' ἕνες τῆς ὠπαραφόρον ἰσπονοστήσω εἰς τὸ ἐν ἀρχαῖς.
 Φασὶ γὰρ ἕνας τ' ἐμεγάλω ἐκείνω πόλιν κατὰ λαβεῖν, εἴτα πρὸσελθὼν
 τοῖς δισσεβέστοις καὶ φιλοχρεῖστοις βασιλεύσιν, ὄξατῆσά τε διὰ διακρίμα-
 τος αὐτῶν ἱεροδ τῆ Θεοδώρου τῆ Μοχουεσίας ἀναδεμαίωται ἀβιβιλία, αὐ-
 τὸν τε Ὡ μνημονυθέντα ἀύδρα. πολὺ δὲ αὐτῶ κτ' πλὴν ἐφ' αὐ ὄνομα, κὺ δω-
 μαζόνται λίαν αἰ σωτῆ ζεις αὐτῶ. καὶ ὡς γέ Φασι, δυσσοροδοσιν ἅπαντες, ὡς
 ἀνδρὸς ἐπίσημου καὶ τελυθίσαντος ἐν κοινωγία τῆς ἐκκλησιῶν, ἀναδεμα-
 υζομύου νυνὶ ὅπ μὲν γδ' ἐν τοῖς σωτάγμασιν αὐτῶ δὲ ἰσποκόμεν ἕνα ἐκτό-
 πως εἰρημύα, καὶ ἀκράτου γέμοντα δυσσοημίας, οὐδενὶ τ' ὄρθα φρονεῖν εἰω-
 θῶτων ἀμφίβολον. ἴσω δὲ ἡ σὴ ὀσιόπις, ὅπ πρὸνεχθείσας τῆ ἀγία σωόδο
 ἐκδέσσεως πρ' αὐτῶ σωτῆ χθείσας, ὡς Ὁ * πρὸσελόντες ἐφασκον, οὐδὲν ἐχθ-
 σης ὑγιές, κατεκεδθήλωσε μὲν αὐτῶ ἡ ἀγία σωόδο, ὡς διεσφραμμένων
 γέμουσαν ἐνοϊῶν, κὺ τ' Νεσορέου δυσσέβειδω οἰονεί πως πηγάζουσαν. κα-
 τὰ κείνασα δὲ ἑδῶ οὕτω φρονουῶτας, οἰκονομικῶς ἐκ ἐμνημόνυσε τῆ αἰ-
 δρὸς, οὐδὲ αὐτὸν ἰσπέσκον ὄνομασὶ τῶ ἀναδεμαίωσιν δι' οἰκονομίῃ· ἵνα
 μὴ ἕνες τῆ ἰσπολήψα τῆ ἀνδρὸς πρὸσεχρηκότες, δποβάλωσιν ἐαυτῶν τ' ἐκ-
 κλησιῶν. ἡ δὲ ἐν τούτοις οἰκονομία ἀρεῖσὸν πρηῆμα καὶ ἄφόν. εἰ μὲν γδ' ἕνω
 ἐν τοῖς ζῶσιν ἐπ, καὶ σωόπλ Ὡ ταῖς Νεσορέου δυσσοημίας, ἡ σωαγο-
 ρβῶν ἡδελεν οἷς ἐγραφεν αὐτὸς, πέπονδεν αὐ κὺ Ὡ εἰς ἴδιον πρὸσωπον ἀνα-
 δεμαίωσιν. ὅπ δὲ ἀπεδήμωσε πρὸς θεόν, ἀρκεῖ, κατὰ πρ' ἐγ' ὦμαι, τῆ
 ἐκτόπως αὐτῶ γεγραμμένα ἐκβάλλεσται παρὰ τῆς ὄρθῶς ἐχόντων τὰς δδ-
 ζας, ὅτε ταῖς αὐτῶ πειτυχανοῖσι βίβλοισι. καὶ τὸ πρῶμπεσφ χωρεῖν, θορύ-
 βων ἐδῶ ὅτε πῆκει πρὸ φάσας. κὺ καθ' ἕπερον δὲ ἕσπον ἀναδεμαίωσιν κὺ
 ἐκβεβλημύων τῆς Νεσορέου δυσσοημῶν, σωικεβέβλωται κὺ τὰ ἐκείνου
 πλείω ἐχόντα πρὸς ταῦτα πλὴν συγγύειδω. εἰ μὲν οὖν ἑδρῶν τῆτο ἀμελλ-
 λητῆ τῆ κτ' πλὴν ἐφ' αὐ ἕνες, κὺ οὐδένα θορύβον ἕνω ἐντῶθεν πρὸσοδοκῶν,
 ἐφλω αὐ, ὅπ τὸ λυποῦν οὐδὲν ἀπατεῖσται νυνὶ τῆτο καὶ ἐγρέφωσ αὐτοῖς.
 εἰ δὲ, ὡς γράφει ὁ κύριός μου ὁ ὀσιώπειτ Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων
 Ἰωάννης, ἔλαιντο αὐ μᾶλλον γηυέσται πυελίωσιν, ἢ πρῶξαι ἡ ποιοδτῶ,
 ἵνα πὶ φλόγα καπεωαδεῖσιν ἀναρρίπζομύ, κὺ παυσαμένους θορύβοις ἀνα-
 σκαλβύομύ ἐκ δικαίεσας, μὴ ποτέ πως τὰ ἐχάτα χείρονα τῆς πρῶτων
 βρεθῆ; καὶ ταῦτα φημι σφόδρα μὲν ἐπιμύων οἷς γέγραφεν ὁ μνημο-
 νυθεῖς

AVRO
CHERIT
511

ANNO
CHRISTII
533.

νδύεις Θεόδωρο, ὑφορμόμου δὲ τῶν παρὰ Ἰωνῶν ἐσομῶν ἐπὶ τῶν
 ἀσθενῶν καὶ τῶν ἐκείνου τοῦ εἰρημῶν τῶν παρ' Ἑλλήσι ποιητῆ, Πάτρι-
 κλον ἀσθενῶν, σφῶν δὲ ἀπάν κήδε ἐκάστη. ἀν' Ἰόνω συναρέσει ταῦτα τῆ
 σὴ ὁσὸ τιπ, μιλῶσαι καὶ ἄλλοι, ἵνα καὶ κοινῶν γράμματι καὶ ἄλλοι. διω-
 πὸν γὰρ καὶ τοῖς ταῦτα ἀπήσασι τὸ οἰκονομίαν ἀφῆρησάσθαι τὸ ἀσθενῶν, πε-
 σῆσαι τε αὐτῶν ἠρεμεῖν ἐλέσθαι μάλλον, καὶ μὴ σκευδαλοῦ ἀσθενῶν ταῖς ἐκ-
 κλησίαις γινέσθαι. πέπομφα δὲ καὶ τὸ ἴσον τῆν γράφέντων ἀσθενῶν ἐμὲ παρὰ
 τῶν κωλύου μου τῶ ὁσὸ πᾶσι τῶ ἰσοκόπου Ἰωάννου. ὡ καὶ ἐπιτυχόσα ἡ σὴ ὁσὸ-
 τῆς, δέξεται πάντως ὁφθαλμὸν εἰς τὴν ἰσοδοσίαν.

ΕΚ ΤΗΣ ΟΓΔΟΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΤΗΣ
 ἀγίας οἰκουμένης πέμπτης συνόδου, καὶ Θεοδώρου
 ἰσοκόπου γυμομῶν Μοφουετίας.

I.

Εἰς οὐχ ὁμολογεῖ πατρὸς, καὶ ἰσο, καὶ ἀγίου πνύματι μίαν φύ-
 σιν, ἡ τοῦ οὐσίου, μίση τε διώαμιν, καὶ ἴσοισιαν, τελάδα ὁμοούσιου,
 μίση θεότητι ἐν τελεῖν ἰσοδοσίαν, ἡ γυμῶ ἀσθενῶν ἀσθενῶν μιλῶν
 ὁσὸ ἰσοδοσίαν ἀνάθεμα ἔστω. Εἰς γὰρ θεὸς ἐ πατὴρ, ἴσο οὐ τὰ πάντα, καὶ εἰς κύριος
 Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἐν πνύμα ἄγιον, ἐν ὧ τὰ πάντα.

Anathema-
 tismi decre-
 ti a quinta
 Synodo.
 Extant La-
 tine supra
 coll. 8.

II.

Εἰς οὐχ ὁμολογεῖ τῶ θεοῦ λόγον εἶναι τὰς δύο γυμῆσες, τὴν τε ἀσθενῶν
 ἀσθενῶν ἐν τῶ πατρὸς, ἀσθενῶν, καὶ ἀσθενῶν, τὴν τε ἐπ' ἐσθῶν τῆν ἡμε-
 ρῶν, τῶ ἀσθενῶν κατελάθοντος ἐν τῆν οὐρανῶν, ἐ σαρκωθέντος ἐν τῆς ἀγίας
 ἐν δόξῳ θεοκόπου, καὶ ἀσθενῶν Μαρίας, καὶ γυμῆστος εἶς αὐτῆς ὁ
 θεοκόπος ἀνάθεμα ἔστω.

III.

Εἰς λέγει ἄλλον εἶναι τῶ θεοῦ λόγον, ἴσο σαυματουργήσαντα, καὶ ἄλλον τὸ
 Χριστὸν πατὴρ, ἡ θεὸν λόγον σαυῖναι λέγει τῶ Χριστῶ γυμομῶ
 ἐν γυμῶ, ἡ ἐν αὐτῶ εἶναι ὡς ἄλλον ἐν ἄλλῳ ἀλλ' οὐχ ἕνα, καὶ αὐτὸν
 κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τῶ θεοῦ λόγον, σαρκωθέντα καὶ ἐναν-
 θεοπήσαντα, ἐ τῶ ἀσθενῶ τὰ τε σαυμάτα, καὶ τὰ πάθη, ἀπὴρ ἐκοισίως ἰσο-
 μιν σαυμῶ ὁ θεοκόπος ἀνάθεμα ἔστω.

IV.

Εἰς λέγει καὶ χάλειν, ἡ καὶ ἐνέργειαν, ἡ καὶ ἀξίαν, ἡ καὶ ἰσοπίαν, ἡ καὶ
 αὐθεντίαν, ἡ ἀσθενῶν, ἡ γυμῶν ἡ διώαμιν, τῶ ἐνωσιν τῶ θεοῦ λόγου ἀσθενῶν
 ἀσθενῶν γυμῶν ἡ καὶ διδοκίαν, ὡς ἀσθενῶν τῶ θεοῦ λόγου, τῶ ἀν-
 θεοπού, ἀπὸ τῶ ὅ, καὶ καλῶς δόξα αὐτῶ ἀσθενῶν, καὶ ἀσθενῶν Θεόδωρο
 μαγνόμενος λέγει ἡ καὶ ὁμωνυμίαν, καθ' ἡν ὁ Νεστοριανὸς θεὸν λό-
 γον, Ἰησοῦν, καὶ Χριστὸν καλοῦντες, καὶ τὸ ἀσθενῶν κατωλισμένως Χριστὸν,
 Concil. Tom. 12.

καὶ ἢ ὄνομάζοντες, καὶ δύο παρόσωπα παρῶφαναως λέγοντες, καὶ μόνῳ πλὴν παροσώπου, καὶ ἑμῶν, καὶ ἀξίῳ, καὶ παροσκιώσῳ, ἔν ἑν παρόσωπον, καὶ ἕνα Χριστὸν ὑποκείμενον λέγειν. Ἀλλ' οὐχ ὁμολογεῖ πλὴν ἐνώσιν τῶ θεοῦ λόγου παρὸς σαρκὶ ἐμψυχῶ μὲν ψυχῇ λογικῇ, ἔ νοεῖται, καὶ σῶθῃ, ἡ ἡρώ καθ' ὑπόστασιν γηγνησῶν, καὶ τῶς ὁ ἄγιοι πατέρες ἐδίδαξαν. ἔ δια τῆτο μίαν αὐτῶ πλὴν ὑπόστασιν, ὅ ὅστιν ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς τῆς ἀγίας τριάδος. ὁ ἑοῦτος δὲ ἀνάθεμα ἔστω. Πολυτρόπος γὰρ νοουμένης τῆς ἐνώσεως, ἔ μὲν τῆ ἀσέβεια Ἀπολιναρίου καὶ Εὐπυχοῦ ἀκολουθησῶντες, πῶ ἀφανισμῶ τῶ σινελθόντων παρῶφαναως, πλὴν καὶ σύγχισιν πλὴν ἐνώσιν προσβόλοισιν. ἔ δὲ τὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου φρονουῶντες, τῆ διαίρεσῶ χαιρόντες, χαιρικῶ πλὴν ἐνώσιν ἐπεισάγουσιν. ἡ μὲντοι ἀγία ἔ θεοῦ ἐκκλησία ἐκατέρως αἰρέσεως πλὴν ἀσέβειαν ἀποβαλλομένη, πλὴν ἐνώσιν τῶ θεοῦ λόγου παρὸς πλὴν σαρκὶ, καὶ σῶθῃ ὁμολογεῖ, ὅ ὅστιν καθ' ὑπόστασιν. ἡ γὰρ καὶ σῶθῃ ἐνώσιν, ὅ ὅτι τῶ καὶ Χριστὸν μωσῆου, οὐ μόνον ἀσύχῳ τῶ σινελθόντα διαφυλάττει, ἀλλ' οὐδὲ διαίρεσιν ὅ ὅτι δέχεται.

V.

Εἰ πῆ πλὴν μίαν ὑπόστασιν τῶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως ἐκλαμβάνει, ὡς ὅ ὅτι δὲ γινόμενῶ πολλῶν ὑποστάσεων σημασίαν, καὶ δια τούτου εἰσαγάγει ὅ ὅτι γινόμενῶ ὅ ὅτι τῶ καὶ Χριστὸν μωσῆου δύο ὑποστάσεις, ἡτοι δύο παρόσωπα, καὶ τῶ ὅ ὅτι αὐτῶ εἰσαγόμενων δύο παρόσωπων, ἐν παρόσωπον λέγει καὶ ἀξίῳ, καὶ ἑμῶν, καὶ παροσκιώσῳ, καὶ τῶ Θεοδώρου, καὶ Νεστορίου μαγνόμενοι σινελθῶσαν. ἔ συκοφαντεῖ πλὴν ἀγίῳ ἐν Καλχηδόνι σινελθόν, ὡς καὶ τῶ πλὴν πλὴν ἀσέβειαν ἐνοιδου χρησιμῶν τῶ τῆς μίας ὑποστάσεως ῥήματι. Ἀλλὰ μὴ ὁμολογεῖ τῶ τῶ θεοῦ λόγον σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἐνώσῳ, ἔ δια τῆτο μίαν αὐτῶ πλὴν ὑπόστασιν, ἡτοι ἐν παρόσωπον οὕτως τε ἔ πλὴν ἀγίαν ἐν Καλχηδόνι σινελθόν, μίαν ὑπόστασιν τῶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁμολογεῖται. ὁ ποιοδὸς ἀνάθεμα ἔστω. Οὐτε γὰρ παροσκιώσῳ παροσώπου, ἡ ἡρώ ὑποστάσεως ἐπεδέξατο ἡ ἀγία τριάς, καὶ σαρκωθέντος τῶ ἐνὸς τῆς ἀγίας τριάδος θεοῦ λόγου.

VI.

Εἰ πῆ κατὰ χριστικῶς, ἀλλ' ἐκ δληθῶς θεοτόκον λέγει πλὴν ἀγίαν ἐνώσῳ ἀειπαρθέν Μαρίῳ ἡ καὶ αἰαφορῶν, ὡς ἀνθρώπου ψυχοῦ γνησῶντος, ἀλλ' οὐχ τῶ θεοῦ λόγου σαρκωθέντος, καὶ τῆς ὅ ὅτι αὐτῆς, αἰαφερομένης ἡ κατ' ἐκείνου τῶ ἀνθρώπου γνησῶς ὅ ὅτι τῶ θεοῦ λόγον, ὡς σινελθῶ τῶ ἀνθρώπου γνησῶν καὶ συκοφαντεῖ πλὴν ἀγίαν ἐν Καλχηδόνι σινελθόν, ὡς καὶ τῶ πλὴν πλὴν ἀσέβειαν ὅ ὅτι σινελθῶσαν τῶ Θεοδώρου ἐνοιδου, θεοτόκον πλὴν παρθέν εἰποδῶ. ἡ εἰ πῆ ἀνθρώποτόκον αὐτῶ καλεῖ, ἡ χριστικῶν, ὡς τῶ Χριστοῦ μὴ ὄντος θεοῦ. ἀλλὰ μὴ κυρίως, καὶ καὶ ἀλήθειαν θεοτόκον αὐτῶ ὁμολογεῖ, δια τῶ, ἔ παρὸ τῶ αἰώνων ἐκ τῶ παρὸς γνησῶν τῶ θεοῦ λόγον, ἐπ' ἐχάτων τῶ ἡμερῶν ὅ ὅτι αὐτῆς σαρκωθέντος, οὐπο τε βίσεως

καὶ πῶς ἀγίου ἐν Καλαχιδόνι συνέθετον θεοτόκον αὐτῶν ὁμολογήσαι, ὁ ἱεροδότης ἀνάθεμα ἔστω.

VII.

Εἰ τις ἐν δύο φύσει λέγων, μὴ ὡς ἐν θεότητι καὶ ἀνθρώποτητι ἓν αὐτὸ κύνειον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν γνωρίζεται ὁμολογᾷ, ἵνα διὰ τούτου σημαίῃ πῶς διαφορὰν τῆν φύσεων, ὅξ ὧν ἀσυγχύτως ἢ ἀφρατος ἐνωσις γέγονεν· οὔτε τῆ λόγου εἰς πῶς τῆς σαρκὸς μεταποιηθέντων φύσιν, οὔτε τῆς σαρκὸς πρὸς πῶς τῆ λόγου φύσιν μεταχωρησάσης (μὴ δὲ γὰρ ἐκάστη ὅπου ἔστι τῆ φύσις,) καὶ ἡμοιότητος τῆς ἐνώσεως καθ' ἑσώσασιν, ἀλλ' ὅτι διαρέσει τῆ αἰὰ μέρους, πῶς τῆ αὐτῶν λαμβάνει φωνῶν ὅτι τῆ καὶ Χριστὸν μωσχείου ἢ ἀειθμὸν τῆ φύσεων ὁμολογῶν, ὅτι τῆ αὐτῶν ἐνός κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ θεοῦ λόγου σαρκωθέντων, μὴ τῆ θεωρεῖα μόνῃ πῶς διαφορὰν τούτων λαμβάνει, ὅξ ὧν καὶ σωετέθη, ἐκ διαουριμύλου διὰ πῶς ἐνωσιον, (εἰς γὰρ ὅξ ἀμφοῖν, καὶ δι' ἐνός ἀμφοτέρων) ἀλλ' ὅτι τῆ τούτων κέχρηται τῶ ἀειθμῶν, ὡς κεχωρισμένας καὶ ἰδιοῦσάτους ἔχαστὰς φύσεις, ὁ ἱεροδότης ἀνάθεμα ἔστω.

VIII.

Εἰ τις ἐκ δύο φύσεων θεότητος καὶ ἀνθρώποτητος ὁμολογῶν πῶς ἐνωσιν γαργηῖται, ἢ μίαν φύσιν τῆ θεοῦ λόγου σεσαρκωμύλου λέγων, μὴ οὕτως αὐτὰ λαμβάνει καθάπερ καὶ ἄγιοι πατέρες ἐδίδαξαν, ὅτι ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρώπινης τῆς ἐνώσεως καθ' ἑσώσασιν ἡμοιότητος, εἰς Χριστὸν ἀπετέλεσθη. Ἀλλ' ἐκ τῆν ποιούτων φωνῶν μίαν φύσιν, ἥτοι οὐσίαν, θεότητος καὶ σαρκὸς τῆ Χριστοῦ εἰσάγειν ὅπου γὰρ, ὁ ἱεροδότης ἀνάθεμα ἔστω. Καθ' ἑσώσασιν γὰρ λέγοντες ἓν μονογενῆ λόγον ὡμώσασιν, ἐκ ἀνάγκης ἵνα πῶς εἰς ἀλλήλους τῆν φύσεων πεπεσῶσιν φωνῶν μύλουσας δὲ μᾶλλον ἐκάτερας, ὅπου ἔστιν, ὡμώσασιν σαρκὶ νοομένου λόγον. Διὸ καὶ εἰς ἔστιν ὁ Χριστὸς, θεὸς καὶ ἀνθρώπος, ὁ αὐτὸς ὁμοούσιος τῶ πατρὶ καὶ πῶς θεότητι, καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς καὶ πῶς ἀνθρώποτητα· ὅπου γὰρ καὶ ἑστὶν ἀνά μέρους διαουριώτας, ἥτοι τέμνοντας, καὶ ἑστὶν συχρόντας τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τῆ Χριστοῦ, ὁμοούσιος καὶ ἀνάθεμα πῶς τῆ θεοῦ ἐκκλησία.

IX.

Εἰ τις θεωροῦσασιν ἐν διόσι φύσει λέγει Χριστὸν, ὅξ οὐ δύο θεωροῦσασιν εἰσάγονται, ἴδια τῶ θεοῦ λόγου, καὶ ἴδια τῶ ἀνθρώπου ἢ εἴπῃ ὅπου διαρέσει τῆς σαρκὸς, ἢ ὅπου συγχύσει τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρώποτητος, ἢ μίαν φύσιν ἡρω οὐσίαν τῆν σωελθέντων τερατομύλου, οὕτω θεωροῦσασιν ἓν Χριστὸν· ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον θεωροῦσασιν ἓν θεὸν λόγον σαρκωθέντα μὴ τῆς ἰδίας ἀνθρώπου σαρκὸς θεωροῦσασιν, καθάπερ ἢ τῆ θεοῦ ἐκκλησία παρέλαβεν ὅξ ἀρχῆς ὁ ποιητὸς ἀνάθεμα ἔστω.

X.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογᾷ $\text{\textcircled{C}}$ ἑσαυθεμῶν $\text{\textcircled{C}}$ σαρκὶ κύει $\text{\textcircled{C}}$ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστὸν, $\text{\textcircled{C}}$ θεὸν ἀληθινόν, καὶ κύριον τῆς δόξης, καὶ ἕνα τῆς ἀγίας τετραδός·
ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

XI.

Εἴ τις μὴ ἀναθεματίζει Ἀρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόνην, Ἀπολινα-
ρειον, Νεστέριον, Εὐτυχέα, καὶ Ωεργήλιον, μὴ τῶν ἀσεβῶν ἀπάν συλ-
λαμμάτων, καὶ τῶν ἄλλοις πάντας αἰρέσεσιν, τῶν κατακριθέντων καὶ ἀναθε-
ματισθέντων ὑπὸ τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν
παρασημῶν ἀγίων πεσόντων σωόντων, καὶ τῶν τὰ ὅμοια τῶν παρασημῶ-
νων αἰρετικῶν φρονήσαντων ἢ φρονουῶντων, καὶ μέχρι τέλους τῆ οἰκεία ἀσε-
βεία ἐμμένοντων· ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

XII.

Εἴ τις ἀπποιεῖται Θεοδώρου τῆ ἀσεβοῦς τῆ Μοψουεσίας, ἢ εἰπόντος ἄλ-
λον $\text{\textcircled{C}}$ θεὸν λόγον ἢ ἄλλον $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν ὑπὸ πατρὶν ψυχῆς καὶ τῶν τῆς
σαρκὸς ἐπιθυμιῶν ἐνοχλοῦμενον, καὶ τῶν χρόνων καὶ μικρὸν χωροῦμενον,
καὶ οὕτως ἐν παρακοπῆς ἔργων βελπωθέντα, καὶ ἐν πολιτείας ἀμωμον
καταστάντα, ὡς ψιδὸν ἀνθρώπον βαπτισθῆναι εἰς ὄνομα πατρὸς, καὶ υἱοῦ, καὶ
ἀγίου πνεύματος, καὶ διὰ τῆ βαπτίσματος τὴν χάριν τῆ ἀγίου πνεύματος
λαβεῖν, καὶ ὑποστῆσαι ἀξιοθῆναι καὶ κατ' ἰσότητα βασιλικῆς εἰκότος, εἰς παρ-
ωπον τῆ θεοῦ λόγου παρακομῆσαι· καὶ μὴ τὴν ἀνάστασιν ἀπρηπῆ τῆς
ἐνοίας, καὶ ἀναμάρτητον παντελῶς γνέσθαι. Καὶ πάλιν εἰρηκότος τῆ ἀσε-
βοῦς Θεοδώρου, τὴν εὐωσιν τῆ θεοῦ λόγου πατρὸς $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν, τὴν αὐτὴν γε-
νηθῆναι, ὡς ὁ ἀποστόλος ἐπὶ δούρος καὶ γωμακός· ἔσονται $\text{\textcircled{C}}$ δύο εἰς σαρκῆ
μίαν. Καὶ παρὸς τῆς ἄλλας ἀναριθμητοῦς ἀσεβείας βλασφημίας, ἐπισημα-
τος εἰπεῖν, ὅτι μὴ τὴν ἀνάστασιν ἐμφυσήσας ὁ κύριος ποῖς μαθηταῖς, καὶ
εἰπὼν· λάβετε πνεῦμα ἅγιον, οὐ δέδωκεν αὐτοῖς πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ χρί-
μα μόνον ἐνεφύσησε. Οὗτος δὲ καὶ τὴν ὁμολογίαν ὁμοῦ τὴν ἀπὸ τῆ ψη-
λαφῆσος τῶν χριστῶν, καὶ τῆς πλῆθους τῆ κυρίου, μὴ τὴν ἀνάστασιν, ἢ, ὁ κύ-
ριός μου καὶ ὁ θεός μου, εἶπε, μὴ εἰρηθῆσαι παρὸς τῆ Χριστοῦ παρὰ τῆ ὁμο-
μα· ἀλλ' ἐπὶ τῶ παραδόξῳ τῆς ἀναστάσεως ἐκπλαγῆτα τ' ὁμοῦ ὑμῶν
συνεῖναι $\text{\textcircled{C}}$ θεὸν $\text{\textcircled{C}}$ ἐγείραντα $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν. Τὸ δὲ χεῖρον, καὶ ἐν τῆ τῶν παρ-
ξῆων τῶν ἀποστόλων γνομῶν παρ' αὐτῶν δῆθεν ἐρμηνεία, συγκρίναν ὁ αὐ-
τὸς Θεόδωρος $\text{\textcircled{C}}$ Χριστὸν Πλάτωνι, καὶ Μανιχαῖω, καὶ Ἐπικούρῳ, καὶ
Μαρκίῳ, λέγει, ὅτι ὡς περὶ κείνων ἕκαστος ἀρεθῶν οἰκειῶν δόγμα, τῶν
αὐτῶ μαθητῶσαντας, πεποίηκε καλεῖσθαι Πλατωνικοῦ, καὶ Μανιχαῖου,
καὶ Ἐπικουρείου, καὶ Μαρκίονος, $\text{\textcircled{C}}$ ὁμοῖον ἔσθιν καὶ τῆ Χριστοῦ ἀρε-
θῶν δόγμα, ὅτι αὐτῶ τῶν χριστιανῶν καλεῖσθαι. Εἴ τις τῶν ἀπποιεῖται
τῆ εἰρημῶν ἀσεβείας τοῦ Θεοδώρου, καὶ τῶν ἀσεβῶν αὐτῶ συλλεμμάτων, ἐν
οἷς τὰς τε εἰρημῶν, καὶ ἄλλας ἀναριθμητοῦς βλασφημίας ἔχει καὶ τῆ

ANNO
CHRISTI
553

μεγάλου θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἄλλα μὴ ἀνάθεμα πῆξαι αὐ-
τὸν, καὶ τὰ ἀσέβη αὐτοῦ συζηρήματα, καὶ πάντας τοὺς δεχομένους, ἢ καὶ ἐκδι-
κουῦντας αὐτὸν, ἢ λέγοντας ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκδικεῖσθαι, καὶ τοὺς γεράφαντας
ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συζηρημάτων, καὶ τοὺς τοῖς ὅμοια φρονοῦ-
ντας, ἢ φρονήσαντας πώποτε, καὶ μέχρι τέλους ἐμμείναντας τῆς τοιαύτης αἰρέσεως·
ἀνάθεμα ἔστω.

XIII.

Εἰ τις ἀντιποιεῖται τῶν ἀσεβῶν συζηρημάτων Θεοδορείου, τῶν καὶ τῆς
Χρηστοῦ πίστεως, καὶ τῆς ἐν Εφέσῳ πεφωτισμένης καὶ ἀγίας συνόδου, καὶ τῆς ἐν ἀγίοις
Κυρίλλου, καὶ τῶν δώδεκα αὐτοῦ κεφαλαίων, καὶ πάντων ὧν σωεγράφηται
ὑπὲρ Θεοδορίου, καὶ Νεστορίου τῶν δυσεβῶν, καὶ ὑπὲρ ἄλλων τῶν πρὸ αὐτῶν τοῖς
περιεφημιόμοις Θεοδώρου καὶ Νεστορίου φρονοῦντων, καὶ δεχομένων αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶσι αὐτῶν ἀσέβειαν, καὶ δι' αὐτῶν τοῦ ἀσεβοῦς καλεῖσθαι τοῦ τῆς ἐκ-
κλησίας διδασκαλοῦ, τοῦ καθ' ἑσώτασιν πᾶσι ἕνωσιν τοῦ θεοδόρου φρο-
νοῦντος, καὶ ὁμολογῶντος· καὶ εἴπερ ἐκ ἀναθεματικῆς τῆς εἰρημνύμενης ἀσέβη
συζηρήματα, καὶ τοῦ τοῖς ὅμοια πούτοις φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, καὶ
πάντας δὲ τοὺς γεράφαντας καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἢ τῶν ἐν ἀγίοις Κυρίλλου καὶ
τῶν δώδεκα αὐτοῦ κεφαλαίων, ἔστω τῆς τοιαύτης ἀσέβειας τελευτήσαντας· ὁ ποι-
ὸς ἀνάθεμα ἔστω.

XIV.

Εἰ τις ἀντιποιεῖται τῆς ἑπισκοπῆς τῆς λεγομένης παρὰ Ἰβὰ γεγραφθεῖς
πρὸς Μάρτυρα Πέτρον, τῆς θρονουμένης μὲν ἐν τῷ θεῷ λόγον ἐκ τῆς
ἀγίας συνόδου καὶ ἀπαρτένου Μαρίας σαρκαθέντα, ἀνθρώπον γεγε-
νησάμενος λεγούσης δὲ ψιλὸν ἀνθρώπον ὅτι αὐτῆς γνηθῆναι, ὃν ναὸν δόπο-
καλεῖ. ὡς ἄλλο ἐστὶν ἐν τῷ θεῷ λόγον, καὶ ἄλλον ἀνθρώπον· καὶ ἐν
ἀγίοις Κυρίλλου πᾶσι ὀρθῶς τῶν χριστιανῶν πᾶσιν κηρύσσεται διαβαλλού-
σης, ὡς αἰρετικῆς, καὶ ὁμοίως Ἀπολιναρίου τῶν δυσεβῶν γεράφαντα· καὶ μεμ-
φομένης τῶν ἐν Εφέσῳ πεφωτισμένης ἀγίας συνόδου, ὡς χειρὶς κείσεως καὶ
ζητήσεως Νεστορίου κατελοδοσάν· καὶ τὰ δώδεκα κεφάλαια τῶν ἐν ἀγίοις
Κυρίλλου ἀσέβη, καὶ ἐναντία τῆς ὀρθῆς πίστεως δόποκαλεῖ ἢ αὐτῆς ἀσέβη ἐπι-
σκοπῆ· καὶ ἐκδικεῖ Θεοδώρον, καὶ Νεστορίον καὶ τὰ ἀσέβη αὐτῶν δόγματα, καὶ
συζηρήματα. εἰ τις ποίνῃ τῆς εἰρημνύμενης ἀσέβη ἐπισκοπῆς ἀντιποιεῖται, ἔ-
μὴ ἀνάθεμα πῆξαι αὐτὸν, καὶ τοὺς ἀντιποιοῦμένους αὐτῆς, καὶ λέγοντας
αὐτῶν ὀρθῶς ἐστὶν, ἢ μέρους αὐτῆς, ἔστω γεράφαντα καὶ γεράφοντα ὑπὲρ αὐ-
τῆς, ἢ τῶν πεφωτισμένων αὐτῆς ἀσεβῶν, ἔστω πολμῶντας ταῦτ' ἐκδικεῖν, ἢ
ταῖς πεφωτισμέναις αὐτῆς ἀσέβειας ὀνόματι τῶν ἀγίων πατέρων, ἢ τῆς ἀγίας
ἐν Καλκηδόνι συνόδου, καὶ πούτοις μέχρι τέλους ἐμμείναντας· ὁ ποιὸς
ἀνάθεμα ἔστω.

Τούτων ποίνῃ οὕτως ὁμολογηθέντων, ἀ καὶ παρελάβομεν ἐκ τῆς θείας
γεραφῆς, ἔστω τῶν ἀγίων πατέρων διδασκαλίας, καὶ τῶν ὀρεθέντων περὶ τῆς

μιας κ' τῆς αὐτῆς πίστεως ὡς τῆς παλαιῆς ἀγιῶν πατέρων σωόδων·
 ἡμοίως δὲ κ' ὡς τῆς ἡμετέρας ἐπιτοῦς αἰρετικοῦς κ' τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, ὡς
 γε καὶ τῆς τῆς ἐκδικησάντων, ἢ ἐκδικουμένων τὰ εἰρημύρια τελευτάλαμα,
 κ' εὐαπομηνάντων, ἢ ἀπομηνόντων τῆς οἰκείας πλάης, καὶ ἀκελεύσεως, εἰς
 ἐπιχρήσει ἐναντία τοῖς παρ' ἡμῶν ἀσεβῶς διατυπωθεῖσι ὡς ἀδουῶναι, ἢ δι-
 δάξαι, ἢ γράψαι, εἰ μὴ ἐπίσκοπος εἴη, ἢ ἐκκλησία ἀναφερῶν, ὁ ποι-
 οδτος ἀλλότεια ἱερέων κ' τ' ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ὡς ἀπὸν, γυμνω-
 θήσεται τῆς ἐπισκοπῆς, ἢ τῆς κλήρου· εἰ δὲ μοναχός, ἢ λαϊκός, ἀναθεματιδί-
 σεται. Εὐτύχιος ἐλέω θεοῦ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώμης,
 ἐκκλησιαστικῶν τὰ ὡσαύτως, καὶ ὁμολογῶ ὡς ἔχον, ὡς πάντα τὰ
 ὡσαύτως ἀγιῶν πατέρων τε κ' δόγματα ὡς ἔχον, καὶ δεχόμενος τὰς
 ἀγιῶν πατέρων σωόδους, τούτῃ τὴν ἐν Νικαίᾳ, κ' τὴν ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει, κ' τὴν ἐν Εφέσῳ ὡς ἔχον, κ' τὴν ἐν Καλκηδόνι, κ' τὰ παρ' αὐ-
 τῶν ὡς τῆς μιας κ' τῆς αὐτῆς πίστεως ὡς ἔχοντα, κ' πᾶσι τούτοις ἐμμένον,
 καὶ ὡς ὡσαύτως, καὶ ἀκελεύω καὶ ἀναθεματίζω ὡς τοῖς ἄλλοις αἰρε-
 τικοῖς, κ' τοῖς ἀσεβῶς αὐτῶν συζητήμασι, Θεόδωρον ὡς ἀσεβῆ ὡς Μο-
 ψουεσίας ἡμώμενον ἐπίσκοπον, μὴ τῆς ἀσεβῶν αὐτῶν συζητημάτων· καὶ
 πάντα τὰ ἀσεβῶς συζητήματα Θεοδώρητον, καὶ ὡσαύτως ὡς ἔχον, κ' τὴν ἀσε-
 βῆ ἐπιστολῶν τὴν λεγομένην Ἰσα, κ' ὡσαύτως ὡς ἔχον, τούτοις φρονήσαντας ἢ
 φρονουήτας· κ' ὡσαύτως. Απολινάριος ἐλέω θεοῦ ἐπίσκοπος Αλε-
 ξανδρείας. Δομνῖνος ἐλέω θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Θεουπολιτῶν ὁμοίως κ' ὡς
 ὡσαύτως ἐπίσκοποι ὡσαύτως.

EPISTOLA DECRETALIS
VIGILII PAPÆ

PRO CONFIRMATIONE
QVINTÆ SYNODI OECVMENICÆ.

Ex manuscripto codice bibliothecæ regiae,

CVM INTERPRETATIONE LATINA
ET DISSERTATIONE PETRI DE MARCA
ordinarii in Regio Consistorio Consiliarii, & in
supremo Nauarræ senatu præsidis.

*Dilecto fratri Eutychio,
Vigilius.*

Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Εὐτυχίῳ,
Βιγίλιος.

SCANDALA quæ humani
generis inimicus in vniuerso
mundo excitauit, nullus ignorat:

ΤΑ σκανδαλα, ἃ ἄνθρωπος ὁ πᾶσι ἀνθρώπων
γένους ἐχθρὸς τῷ σύμ-
παντι κόσμῳ διήγαγεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ·